

Körhinta leírása

POIARES MADURO FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA

Az ismertetés napja: 2005. február 16.(1)

C-354/03., C-355/03. és C-484/03.sz. egyesített ügyek

Optigen Ltd

és

Fulcrum Electronics Ltd (In liquidation)

és

Bond House Systems Ltd

kontra

Commissioners of Customs & Excise

(A High Court of Justice of England & Wales, Chancery Division (Egyesült Királyság) által előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Hatodik HÉA-irányelv– 2. cikk (1) bekezdése, 4. cikk (1) és (2) bekezdése – Gazdasági tevékenység – Olyan ellátási lánc részét képező ügylet, amelyben jogsértő kereskedő vagy hamis HÉA-számot felhasználó kereskedő is érintett – »Körhinta« jellegű adókijátszás”

A – *Általános háttér: a „körhinta” jellegű adókijátszás*

7. A VAT and Duties Tribunal, Manchester a Bond House ügyben hozott ítéletében világosan kifejti, hogy mit ért a Commissioners „körhinta” jellegű adókijátszás alatt:(4)

„A »körhinta« jellegű adókijátszás legegyszerűbb formájában a következők szerint működik: az Európai Unió egyik tagállamában HÉA-alanyként nyilvántartásba vett kereskedő (»A cég«) az Európai Unió valamely másik tagállamában HÉA-alanyként nyilvántartásba vett kereskedő (»B cég«) részére adóköteles terméket értékesít. Az A cég értékesítése B cég részére az A cég tagállamában nulla százalékos[[\(5\)](#)]. B cégnek kell a termékbeszerzést bevallania, és saját tagállamában a beszerzés utáni adót megfizetnie azzal a feltétellel, hogy a terméket HÉA hatálya alá tartozó körben kívánja továbbértékesíteni, és ezt követően az előzetesen felszámított adó összegének megfelelő adólevonást érvényesít. Ha „körhinta” jellegű adókijátszás résztvevője, általában ezek egyikét sem teszi meg. Ezután B cég a saját

tagállamában HÉA-alanyként nyilvántartásba vett másik kereskedő (»C cég«) részére továbbértékesíti a terméket a HÉA felszámítása és kifizetése ellenében. Azonban nem számol el az adóhatóság előtt ezzel a HÉÁ-val, és gyakorlatilag eltűnik; a Commissioners szavaival kifejezve, »eltűnt kereskedővé« válik. Mindazonáltal a C cég részére történő értékesítés idején, amikor még B céget HÉA-alanyként tartják nyilván, és mielőtt a Commissioners tudomására jutna, hogy ez a kereskedő eltűnt vagy eltűnhet, és beavatkozhatna (például azáltal, hogy B céget törli a nyilvántartásból), B cég HÉA-tartalmú számlát bocsát ki C cég részére, aki ezt a B cég részére előzetesen megfizetett HÉÁ-t visszaigényli. Azután C cég (akit a Commissioners »ügynöknek« nevez) a terméket az Európai Unió egy másik tagállamában HÉA-alanyként nyilvántartásba vett kereskedő részére értékesíti: a legegyszerűbb adókijátszás legfőbb jellegzetessége az, hogy ez a vevő A cég lesz, és e körforgás alapján nevezik ezt »körhinta« jellegű adókijátszásnak. C cég igényt tart az előzetesen felszámított HÉA visszaigénylésére, de mivel az A cég részére történő értékesítés nulla százalékos C cég saját tagállamában, ezért C cég nem köteles elszámolni az értékesítést terhelő adóval^[6]. Amennyiben az adókijátszás sikeres, az eredmény az, hogy B cég megkapja azt az adót, amelyet az adóhatóságnak C cég részére ki kell fizetnie, de amellyel B cég nem számolt el. Ebben a helyzetben B cég bizonyosan csalárd magatartású, A cég valószínűsíthetően az, C cég pedig teljességgel gyanútlan lehet azzal kapcsolatban, hogy mi is történik valójában, és mire használják fel a részvételt... A Commissionersnek az adott esetben elfoglalt álláspontja szerint B cég célja nem az, hogy rendes üzleti tevékenysége keretében végezzen beszerzést és értékesítést, hanem az, hogy HÉA-visszaigénylő helyzetbe kerüljön... A termékek csak eszközei annak, hogy az ügyleteknek a valóság látszatát kölcsönözzék... Az A cégnek (legalábbis, ha az adókijátszás részese) hasonlóképpen nincs valós üzleti indítéka annak a terméknek a visszavásárlására, amit éppen csak most adott el. Természetesen az is lehetséges, hogy az A cég is akaratlan résztvevő, ha a terméket C cég alacsonyabb áron értékesíti részére, mint amilyen áron azt korábban A cég B cég részére értékesítette (vagy alacsonyabb áron, mint amilyen az A cég a jövőben értékesíthetné a piaci mozgásokra figyelemmel), a Commissioners megítélése szerint A cég és B cég szándékegységben járnak el, és A cég visszavásárlása részben ellenőrzési okból és részben azért szükséges, mert egyszerűbb és olcsóbb egy adott mennyiségű terméket többször felhasználni, mintsem a nyílt piacon minden alkalommal új terméket vásárolni... B cég, tudva azt, hogy a megszerzett, értékesítést terhelő adó elszámolásának elmulasztásából nyereségre tesz szert, alacsonyabb áron adhatja a termékeket C cégnek, mint amennyit azokért A cégnek kifizetett, és szükségképpen így fog tenni, ha ezt az értékesítés biztosítása igényli.”

8. Az ügyletláncok végtelen variációja képzelhető el, akár jelentősen bonyolultabbak is, mint a fentiekben kifejtett változat, és a valóságban ugyanazt a terméket „küldhetik körbe” több eltérő láncban. De a probléma alapvetően ugyanaz marad: egy kereskedő a neki HÉA címen fizetett pénzüsszeget beszedi, és azzal nem számol el az adóhatóság előtt. A jogot megsértő kereskedő „jogtalanul eltulajdonított” HÉA-számot is felhasználhat, vagy HÉA-alanyként nyilvántartásba vetetheti magát, és még mielőtt az adóhatóság közbelépne, egyszerűen eltűnhet.

9. Úgy tűnik, hogy a Közösségen belüli kereskedelembe az elmúlt néhány évben emelkedett az ilyen jellegű adókijátszások száma, és jelenleg komoly aggodalmat jelentenek a tagállamok számára. Jóllehet nehéz meghatározni az érintett pénzüsszeget, az egyértelmű, hogy jelentős nemzeti adóbevétel-kiesést okoznak^[7].

[4](#) – A VAT and Duties Tribunal, Manchester (elnök: Colin Bishopp) Bond House Systems Limited kontra C & E ügyben 2003. április 29-én hozott ítéletének 15–18. pontja (lábjegyzetekkel kiegészítve).